

„Меридиан 22“ - най-добрият избор, който някога съм правил

Стилян Янев, 40 точки IB Diploma, Вунуск 2013

Повечето от вас знаят за моето минало в една от елитните софийски езикови гимназии, но никога не се уморявам да разказвам историята си отново и отново. Защото този опит ми даде възможност да оценя всичко, което получих след това през краткия си, но пълноценен двегодишен период на обучение в IB програмата на „Меридиан 22“.

Преди пет години прекрачих прага на бившата ми гимназия с широка усмивка, но не мога да кажа същото за времето, което прекарах там. Очаквах елитна, динамична и мотивираща среда, а видях и изпитах обратното. Не знам какво съм очаквал, но се оказа, че учителите и методите им не бяха с нищо по-различни от тези в кварталното училище, където прекарах първите 7 години от училищния си живот. Това беше първото, което ме стъписа, а с времето негативните последствия от избора ми да уча там продължаваха да се натрупват. Бях объркан и абсолютно демотивиран да уча, въпреки желанието си да замина за чужбина и да получа образование на високо международно ниво. С две думи, превърнах се в лентяй, а моментът на заминаването беше твърде далече, за да се притеснявам излишно. Това ми отношение към училището не остана безнаказано -- често пропусках часове и системно ходех без домашни. Единственият потърпевш в случая изглежда беше майка ми. Ежедневните кавги и незадоволителният ми начин на живот ме накараха да се замисля сериозно над целите си и това, което правя. Един ден майка ми ме попита какво трябва да се промени, за да започна да се развивам успешно. Аз бях абсолютно убеден в отговора си – средата. Започнах да се ровя из нета за различни училища и това, което те предлагат като образование. Така се натъкнах на IB програмата. Честно казано няха много вяра в частните училища, но това беше така, докато не прекрачих прага на Гимназия „Меридиан 22“.

Още с влизането си в училището се почувствах на мястото си. Малката уютна сграда със сигурност ме спечели, тъй като не си падам от най-социалните типове. Но това, което наистина ме накара да се почувствам сигурен в избора си, беше погледът на любимата ни госпожа Куманова, пълен с доброта и искреност. Понякога думите нито са нужни, нито са достатъчни, за да отразят възприятията на човек в един такъв момент. Все още не мога да си обясня какво точно беше, но със сигурност интуицията ми не ме подведе, защото никога не съм си представял, че това, което успях да постигна, е възможно.

В „Меридиан 22“ аз не само получих отношението, което търсех, а много повече – успях да видя тази страна на образованието, за която единствено сънувах. Успях да изпитам удовлетворението от това да ходя системно на училище, с домашни и научени уроци. Успях да изградя връзка с учителите, която е като никоя друга. Може би не съм бил абсолютно изряден, но за разлика от предишното ми училище, в „Меридиан“ получих толерантност, разбиране и подкрепа, а не конско. Когато един ученик не се справя добре в училище, то не е защото е „безхаберен глупак“, а защото има проблем. В такива случаи последното, което му трябва на един объркан тийнейджър, е конско, а то най-вероятно ще доведе до взаимното неуважение между учителя и ученика, един затворен кръг. Това е нещо, което разбрах чак след като видях двете контрастни страни на образованието у нас. За съжаление, мисля, че повечето учители в нашата образователна система все още не са го разбрали, но, за щастие, има едно място, където всички учители го знаят.

Благодаря на всички от „Меридиан 22“, за това, че ми помогнаха да се променя и да постигна това, за което мечтая от малък.